

næst bedste Sæson, vi nogen Sinde have haft, og det er 250,000 Kr. mere end de første Sæsoner under Septennatet. Jeg mener, at det er absolut tilladeligt at kalde denne Kalkule for overordentlig sangvinsk. Jeg beder erindret, at Teatret henvender sig kun til Opera- og Balletpublikum; alle, der før have besøgt det for at se Skuespil, ere henviste til den anden Side af Gaden. Alle Billetpriser over hele Huset ere forhøjede med 25 pCt., og endda skulde Teatret hvert Aar kunne møde med en Forestillingsindtægt, der paa knebent 20,000 Kr. nær, naar lige op til den enestaaende og flotte Sæson og indtil et Par Hundrede tusinde Kroner mere, end vi ellers have været vant til i den sidste halve Snes Aar, hvor vi have haft den højeste Indtægt. Hvor skulde dette Publikum egentlig komme fra, og hvor skulde disse Penge komme fra? Saa er der Skuespilhuset. Her kalkuleres Forestillingsindtægten til 612,000 Kr. eller 2,200 Kr. pr. Aften. Det er naturligvis ligesaa umuligt at bevise, at dette Tal ikke kan naas, som det vil være for Direktionen at bevise, at det kan naas. Men man har i alt Fald det Indtryk, at de i Aar budte 5 nye Skuespil ikke vilde have kunnet give 2,200 Kr. pr. Aften i en meget lang Række af Aftener. Efter denne Kalkule vilde de to Teatre altsaa have en aarlig Forestillingsindtægt af 1,600,000 Kr. Gennemsnitsindtægten i de syv Aar, hvor den nuværende Ordning har bestaaet, har været 825,000 Kr. Vi skulde altsaa paa det allernærmeste have den dobbelte Indtægt. Gennemsnitlig har Publikum i de syv Aar anvendt 2,950 Kr. pr. Aften til Besøg i det kgl. Teater. Efter Direktionens Kalkule skal det fremtidigt anvende 5,950 Kr. pr. Aften. Kan dette egentlig tænkes muligt? Blandt andet maa det jo ikke overses, at Skuespilhusets Aabning ikke for saa vidt vil være noget helt nyt, at der vil samles et helt nyt Publikum. Det kgl. Teaters Publikum har hidtil haft afvekslende Skuespil og Opera at gaa til og har besøgt hver Part efter sin Lyst, de fleste vel med Lyst til at veksle mellem begge Dele. Naar der nu hver Aften bydes baade Opera og Skuespil, kan det meget vanskeligt tænkes at ville bringe om ikke Besøget, saa i alt Fald den erlagte Betaling for Adgang op til det dobbelte. Den opstillede Indtægt er Forventningen, Muligheden, jeg maa sige en højspændt Mulighed. Den opstillede Udgift er det sikre, om den kunne vi forud vide, at den ikke er stillet større op, end Direktionen mener det nødvendigt, og vi ville faa den at se,

og vi vide, at det er en Post, som stiger meget livligt og hurtigt.

Naar vi derfor holde os til det opstillede Budget og i Tillid dertil ville bygge det nye Teater og drive to Teatre, vil Resultatet være: Vi have bygget et Teater til 3 Mill. Kr., eller hvor meget det er, og have den aarlige Forrentning heraf som ny Udgift til det kongelige Teater. Dernæst er der Statstilskuddet paa 150,000 Kr., saaledes som det her foreslaas af Direktionen, og til Bestyrelsens Lønning 12,000 Kr., hvilken naturligvis maatte forøges, endvidere Bygningsudgifter m. v., der for det nuværende Teater er ca. 40,000 Kr. om Aaret, som bevilges særskilt, og det vil naturligvis blive noget lignende for det nye Teater. Sammen hermed har Staten bundet sig til en Driftsudgift af 1,780,000 Kr. til at begynde med, hvilken Udgift er sikker til at begynde med, og selvfølgelig vil have ganske den samme Evne til uafbrudt at stige, som den hidtil har haft. Overfor dette har man saa Forventningen om aarligt at indspille 1,600,000 Kr., en Forventning, der blandt andet maa bygges paa, at det hvert Aar vil lykkes det nuværende kongelige Teater alene ved Operadrift at indspille det samme Beløb som i den enestaaende gyldne Sæson forrige Aar. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det er noget af Glassen fra den forrige gyldne Sæson — en Sæson, hvor det mere var de røde Lygter, som blev Offentligheden bekendt, end den tilsvarende Udgift og det endelige Resultat, der, som jeg har nævnt, ingenlunde blev gyldent — der i Aar har fremkaldt saa stærk Stemning for det nye Teater. Man har fundet, at den nye Direktion var født til Sejr og Lykke, og derved ment, at man nu under den Ledelse trygt kunde gaa ud til ny Landvinding og til ny Sejrvinding, alting skulde nok lykkes for den. Men denne Sag har sikkert godt af at blive nøjere undersøgt under rolige og ganske nøgterne Forhold. Derfor er det godt, at vi i alt Fald tør regne med, at Sagen ikke i de første tre Aar bliver aktuel. I de første tre Aar kan den overvejes og bedømmes, nu ogsaa paa det nye faste Grundlag, vi have faaet, et Overslag udarbejdet af Direktionen og fremlagt af Ministeren sammen med Lovforslaget. Jeg tror, at Sagens Venner gøre bedst i at regne med, at det ingenlunde er saa sikkert, som det maaske for Tiden kunde se ud til, at der kun er et lille bestemt begrænset Tidsafsnit, til vi staa overfor Vedtagelsen af et nyt Skuespilhus, saa be-